

Megjelen hetenkint
kétyszer

csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:

Egy évre . . . 8 frt.
Félévre . . . 4 „
Negyedévre . . . 2 „

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Urdeték díja:

Egy négyszer hasábozott
garm. sor 4 kr. — Bé-
lyegdíj minden beíratás
után külső 30 kr.

Nyílttér soronként 15 kr.

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánózy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Előzetések és hirdetései megrendelések elfogadtnak
Kassán: Hartig, Haymann, Toperczer könyvkereskedő urak
nál, s a Felvidék szerkesztési irodájában.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Fölhívás

Magyarország hű népeihez!

A gondviselés keze súlyosan nehezedett reánk.

A harcban, melybe nem enakaratom, hanem a viszonyok kényszerítése ejtett, minden emberi számítás meghiusult, egyedül azon bízalom nem, melyet derék hadseregem hősi vitézségébe fektettem.

Annál fájdalmasabb ama súlyos veszteség, mely e bátrak sorait érte, és atyai szívem, minden érdeklött családdal együtt, érzi az e csapás fölötti fájdalom keserveit.

Hogy az egyenetlen küzdelemnek véget vessék, hogy időt és alkalmat nyerjek a hadjárat által támadott hézagokat pótolni, és a haderőt birodalmam északi részein dúló ellenséges csapatok irányában összpontosíthatni: nagy áldozattal fegyvernagyvadás megkötése iránti tárgyalásokba egyeztem.

És most teljes bizalommal fordulok Magyarországom hű népeihez, — nehéz időkben ismételtan tanusított áldozatkészségükhöz.

Ennek birodalmam minden népei erőfeszítésével kell találkozni, hogy az óhajtott békének méltányos föltételek alatti megkötése biztosítható lehessen.

Erős a hitem, hogy Magyarország harczképes fiai az ősköztől öröklött hagyományos hűség érzete által vezéreltetve, önkényt fognak sietni zászlóm alá véreik segélyére és a hadi események által okvetlenül is veszélyeztetett hazájuk oltalmára.

Seregeltetek tehát minél számosabban a megtámadott birodalom védelmére, legyetek méltó fiai vitéz elődeiteknek, kik hős tetteik által hervadhatlan babérkoszorút fűztek a magyar név dicsősítésére.

Bécsben 1866. július hó 7-dikén.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

Császárné Ő Felsége Budapesten.

Pest, július 9-én.

Tegnap későn este terjedt el a hír, hogy Császárné Ő Felsége ma délután fővárosunkba fog érkezni. A hír ma reggel bizonyossá vált, s a polgári választmány felragaszok útján értesítette a közönséget, hogy Császárné Ő Felsége délután fél 4 órakor meg fog érkezni. Reggel 7 óra óta nemzeti zászló hirdette a városház tornyáról, hogy Ő Felsége állépte Magyarország határát. Habár minden unneplyes fogadtatás meg volt tiltva, a főváros lakossága mégis igen nagy számmal jelent meg az indóházánál az utcákon, és a lánchiditőren. Császárné Ő Felsége pontban fél 4 órakor érkezett meg. A pályaudvarban jelen voltak: a tárnok ő exja nejevel, a főpolgármester, számos országgyűlési képviselő, közöttük *Deák Ferencz, Andrássy Gyula* stb. a városi képviselők, a curia és helytartóság tagjai stb., Császárné Ő Felsége itt és az utcákon mindenütt a legszívélyesebb fogadtatással találkozott a főváros lakossága részéről, s a lelkesült éljenzésekre láthatólag megindulva udvozolta a közönséget. Ő Felsége, mint a hivatalos lap is jelenti, a sebesültek látogatása végett érkezett fővárosunkba. Hn.

Kassa, 1866. július 8.

(Ks.) A fenyegető bajt soha sem kell kicsinyelni; — a bekövetkezett csapást pedig nem való a csüggesztésig szörnyíteni.

Háború fenyegetvén a mult napokban Ausztriát, több fenhéjázó hírlap statistico-politicusai busásan felszámították Ausztria haderőjét és egybeveték azt elleneink inkább kicsinyített mint valódi haderőjével, — megemlékés rándásai az alabulhatandó osztrák önkényes —

és a bundbéli szövetséges fegyverek létszámát. — és profetáltak csalhatlan győzelmet. Mi pedig akkor azt mondták, hogy a ki frigyártásul mutatkozik még ellenségé válnak. — hogy önkényes seregek alakulására lelkesültség szükségeltetik — állítván, hogy főleg az alkotmány kivívásának ösztöne, vagy az élvezetben levő fenyegetett alkotmányos kormányzat védelme költethi harci lelkesedésre a népeket, — és mondták végre, hogy az említett lapok közegei kifeledek a harczolando erkő egybevetéséből, a hadfolyamat intézendők erélye — s a csatázandó seregek harci szelleme — és a finansziális helyzet hasonlítását. — Röviden szólva: tartottunk a gyanupertől. —

Consumatum est! — Az éjszaki osztrák hadsereg már meg van verve. Sőt — palástolhatlan — tökéletesen harczképtelenné van tve a mérkőzésre kicsinyelt porosz sereg által. — s horrendum dictu! legalább 300.000-nyi díszes hadsereg, nyolcz nap alatt lett semmivé. — És mi az oka a hadászat történelemben ezen páratlan eseménynek?!

Hadtani tekintetből nyilatkozzanak a stratégusok. — tényezői felett itéljenek a hadi törvényszékek; mi csak paraszt felfogásunk után (mert a katona előtt a ki nem katona ugy is csak paraszt) mondunk véleményyt, ragaszkodva korábbi állításainkhoz. —

Tudva volt, hogy a porosz király Ausztria megalázását és csonkítását tűze czéljául, — és ezen ádáz mérnyellett hasonmévű volt Ausztria elbizakodása. Tulbecsülte haderőjét, — frigyártásul jellemét, — tábornokai és kormányfőrfiai talentumát s erélyét és valjuk meg az igazat: a győzelem kiltásának főstulya a fegyvertömegről volt fektetve, figyelemre nem méltatva az ellenség hadszervezési — és finansziális előnye, reformtervének vilányereje és el volt hanyagoiva a védelem kellő időbeni megkezdése.

Ausztria átlátta, hogy bár mint igyekszik a háború kezdeményezésének vádját kikertelni, mégis őt kiltják ki ellenei az europai vész okozójául; és ezen tudat mellett hadintézői az ellenséget védtelen tartományokon hagyták keresztül vonulni, s idejébeni támadás-, vagy legalább védelem megkezdése helyett, a porosz tábornokoknak engedték az alkalmas hadállások kiválasztását s így az ellenség által sarcolt pénzzel fedezteték az ellenség hadi költségét, az Osztrák birodalom kebelébe játszván a harcz pusztító dühét — Már pedig — könnyelven szólva — könnyebb a garázdák előtt becsukni az ajtót, mint a házból kiltaszígálni; kivált ha többen vannak mint a ház lakói s használhatóbb fegyverekkel ellátva és kétes a szomszédok segélye is. —

Tisztelet s becsület — de csak is egyedül — a szász hadseregnek; de hová lettek a többi frigyártás? — A bajor hadsereg csavargó tölensége ugy látszik, hogy előkésülete a zavarosbani halászásnak. — A hannoverai hadsereg kelepczébe jutása s ennek folytáni fegyverlerakása gyanut ébreszt. A bund többi részének seregeiről pedig jobb nem is szólni. —

Ausztria magára lett hagyatva és a csatázandó seregek létszámárányosítását meghazudtolta a tapasztalat, az ellenséges sereg száma meghaladván az éjszaki osztrák haderő mennyiségét. — Előnyben volt az ellenség e mellett harczintézői talentumával is, melyet alkalmasint a jól fizetett spionok értesítése fokozhatott, — előnyben volt pénzerejével, melynek folytán a nagy áru gyűtőfegyverek hatásával kigunyolva lettek egyszerű fegyverek tempó-lövésői s meggátolva szuronyaink használása. — Szóval: a porosz hadsereg szerelvényének előnye legalább ötödik hatványon állt az osztráké felett; mert — ily hatványarány létezik a két birodalom finansziális ereje között is, melynek oka pedig a 17 éves experimentaló nadálypolitika. — Előnyben volt az ellenség harci lelkesedésre nézve is; mert a sereg lelkesültsége keletkezésének helye nem a harczmező. — Ha az egyes harczoló katonák a szűlők tüzhelyétől nem viszik magokkal a lelkesültség lángját; a tabori élet sanynara közben ritkán gyulad az fel s inkább szikrája is kialszik. — — A porosz harczosok alkotmányos hazából mentek harczolni; hazánk és az egész Osztrák birodalom harczfiai pedig alkotmányt nélkülöz és szomjazó honból indultak csataterre. —

Az éjszaki osztrák hadsereg meg van verve s harczképtelenné lett. — Ennek folytán meghervadt az 1864-ik évben Schlesvig-Holsteinban nyert diadalunk borostyána, szent czélja is meghiusulván. Sőt hir szerint elesik Ausztriától a velencei királyság és — ki tudja még mi? — Bit üdes penes austerem!

Azon organumok, kik a harcz előtt semmi más kormányteendőt nem láttak, mint a seregek alakítását s összevonását és harczba küldését, — és kik előre ittak az elejtendő medve bőrére, most — hamvat hintve fejükre, kétségbe esve jajveszékének. — Történjék bár mi, minek történnie kell; mi belátva bár a baj nagyságát s a szerencsétlenség mérhetlenségét, nem csüggedünk!

Láthattunk már oly földbirtokosokat hazánkban is, kik őseikről itt is ott is rájuk maradt nagy terjedelmű birtokaikból kényelmes bővelkedés helyett, csak sanyarogva tengtek és adósságra adósságot tetéztek mindaddig; míg kényszerülve nem valának birtokuk sok befektetést igénylő s kevésbé jövedelmező egy résztől megválni; ekkor pedig a gazdasági figyelmet és gondot kisebb-, de hálással b térre összpontosítván, a gazdaszettek ovas- és tapintatos megválasztás s czélszerű be rendezés folytán, busás jövedelemre, gondnélküli nyugalmas életre tettek szert. — Ily esethez hasonlíthatjuk mi Ausztria sorsát.

Ausztriának oly fényűzési birtokcikkje Velenceze (és lehet ilyen még több is), mely csak a szemet kápráztatja s mint hűségű tárgy csak a más tartományokból jövedelmet emészti s nyugtalanságot szerez a rá fordított gond s költsékes jutalmául. — Fegyverdícsőség mellett átengedése — a mellett, hogy az olasz nemzetre boldogítólag hat — fénykört tűz Ausztria császáranak homlokára s nyugalmat szerez a trónnak és a birodalom azon megmaradó részeinek, melyek czélszerű s a kor kívánalmához idomított belszerves kormányzat folytán, virágzó békés birodalomra fejlenek. —

Suum cuique! — Meg kell adni az istennek a mi az istené. — meg kell adni a királynak a mi a királyé, — és az elsőbb tételnél fogva (mert a nép szava isten szava) meg kell adni a népeknek a mi a népeké!!!

A birodalom két évtizedes tapogatózó kormánypolitikája kudarcot vallott. Ugy a trónra mint a birodalom minden népeire vészit árasztott. — Ennek kifolyása lett a jelenlegi porosz háború is. És ezen lelket nyugtázó s deficiteket alkotó kormánypolitika tényező organumai eleibe, művek tükörrel felmutathatjuk a közigazgatási csatatér. — Tekintsenek oda és semmisüljenek meg az önvádolat szűlte borzadálytól. —

Nem annyira a hadintézésre nem képesült tábornokok felkelt nyomhatja most a birodalom nagyhatalmi állásának megingattalása, mint azokét, kik személyi-, vagy kaszterdekből, mindeddig gátlák Felséges urunkat — kinek atyai szívóóságában sosem kételkedünk — a birodalom összes népeinek igért-, Magyarországot pedig jogosan illető alkotmányos kormányzat életbe léptetésében. —

Félni lehet, hogy a hosszas ideig tapogatózó kormánypolitika végtelenségre nyujthatja a bajt. —

Alkotmányt ohajt a nép rögtöntözve és véglegesen, — és a nép érdekét a trón érdekével párosítani tudó s alcaró-, nem pedig egyikét a másiknak feldőlősi törékű felelős kormány férfiak után soványog. S ezeket megnyerve fellelkesülend ismét a Trón védelmében többször esodamüveleteket tanusított magyarnemzet, — sőt hiszszük, hogy e szent köteleesség teljesítésében vetélkedendnek vele a birodalom alkotmányosított többi népei is. Így az agg Ausztria ifjult erővel, phoenix módjára, új életre kelend hamvadásából, — s módot találand mihamar, hogy jelenlegi veszteségeit — területileg is — alkalmas helyen kárpótolhassa. —

Országgyűlésünk munkálatai.

A közös ügyek tárgyában.

II.

(ME.) Előbbi cikkünkben láttuk, miket ősmert-el közös ügyekül az alválasztmányak ugy többsége mint kisebbsége. —

A többség munkálatainak során menve, a 20—24. pontokra jövünk, a melyek a fentebbiekben közöskül elösmert tárgyakra fordítandó költségeket tárgyalja. —

A 20. pont — igen helyesen — feltetvén, hogy előbb kell arra nézve állapodnia-meg a két félnek, mik a közös ügyek: azt mondja, hogy azon arányban is, — a melyben részt kell vennünk a közös költségekben — előre kell a felek közt alku útján megállapíttatnia.

A 21. pont szerént e czélból egy részről a Magyar országgyűlés, más részről Ő Flge többi országainak gyűlése — egyenlő számu küldöttséget választana, — és e két küldöttség, az illető felelős ministerium köz-

bejöttével, a kérdéses arányra nézve részletes javaslatot dolgozta ki.

Hogy e két küldöttség nem együtt működik, és nem egy javaslatot dolgoz ki, de külön-külön — már itt is sejtettük; — sább világosan olvastuk. —

E javaslatot mind a két küldöttség a 22-ik pont szerént az illető országgyűlés tárgyalása alá terjeszti.

Eddig tehát a két küldöttség csak úgy jár el, mint az országgyűlésnek mostanig, is bármely más küldöttsége: egymással nem érintkezik, — csak azt őt kiküldött saját országgyűlésének tesz jelentést.

Mindenik orsz.-gyűlés saját ministeriuma által közli határozatait a másik országgyűléssel. A két országgyűlés megállapodása — (ha létre jön) — fejedelmi szentesítés alá terjesztetik.

A 23. pont első része így szól: „Ha a két küldöttség a javaslatra nézve nem tudna egymással megegyezni: mindenik félnek véleménye mind a két országgyűlésnek elébe terjesztetik.” — Itt nyilván hiba van a szerkesztésben... Láttuk az eddigiekből, hogy a két küldöttség még egymással érintkezésbe nem jött, de mindegyik saját kiküldötti elébe terjesztette javaslatát, — így tehát egymással meg sem egyezhetett. — Vagy el kellene tehát ezen imént idézett sorokat hagyni: vagy ezekhez képest az előbbi pont elejét oda módosítani, hogy „a két küldöttség egymással közli munkáját s ha abban egyetértésre jut: azt mindegyik az őt kiküldött országgyűlés elébe terjeszti”... sat.

Miután pedig ezen munkát szellemében különböztetjük a két küldöttség egyetértése sem közné a két országgyűlést, mert a két küldöttség közösen megállapított munkálata is rendszeres tárgyalás alá vétetnék az országgyűléseken; — és ismét a két országgyűlés közölvén egymással határozatait — ha egyetértésre nem jutnának — Ő felsége döntene: csakugyan nem látjuk szükségét annak, hogy a két küldöttség előbb egymással egyezkedjék, — és közvetlenül a két országgyűlést vélnők egymással érintkezésbe hozandók.

Természetes — a mi a 24. pontban kimondatik — hogy az ily egyezés, vagy fejedelmi eldöntés által meghatározott arány csak bizonyos időre terjedhet, melynek leteltével új egyezkedésnek lesz helye. —

A külön-vélemény IV. cikkének (A.) pontjában találjuk az első különbséget. E szerént a két országgyűlés elébe terjesztendő munkát nem országgyűlési küldöttség készíti az illető ministerium befolyásával: de a két (magyar és nem magyar) — ministerium és azoknak közösen megállapított munkálatuk terjesztetik elő az országgyűlésnek. — Ha a két ministerium megegyezni nem tudna, mind a két munkát mind a két országgyűlés elébe terjesztetik, a költségesen tett észrevételekkel és ellenészrevételekkel együtt.

Ezen első különbségnél mi a többség véleményéhez csatlakozunk, mely szerint nem a két ministerium együtt, de a két országgyűlés küldöttsége külön-külön dolgozza ki a javaslatot. — És pedig:

1-ör azért, mert a törvényhozás és végrehajtó hatalom már az első lépésnél érintkezésbe hozatván egymással az országgyűlési küldöttségben: inkább lehet reményünk egy czélszerű, minden kívánatnak megfelelő, s az összes országgyűlés által is elfogadható munkálathoz: mintsem ha azt csupán a végrehajtó hatalom (a ministerium) készíti elő.

2-ör. Mert ezen a ministerium által előterjesztett munkálatot az országgyűlés — előre láthatólag — mindannyiszor előbb kiadja egy választmányának megbirálás és véleményadás végett, — és csak azután veszi tárgyalás alá. A kisebbség javaslata szerint tehát az arány feletti munkálatot készítene: a) a ministerium, b) az országgyűlés választmánya, c) tárgyalná az országgyűlés: ellenben a többségé szerint már a választmány a mini-

steriummal együtt dolgoz ki egyszerre a javaslatot, s ez azonnal az országgyűlés tárgyalása alá vétetnék; — tehát az ut rövidebb és időt nyerünk.

3-ör. Végre mondjuk ki azt is, hogy féltve őrzött alkotmányos jogaink és önállóságunkat épen a közös ügyeknél féltjük legjobban, s ezért nem örömet látnók törvényhozásunk által e helyütt megállapítani a két ministerium — tehát épen a két végrehajtó hatalom: a két kormány — együttes közös működését a közös ügyekben.

Azon a többség munkálatában nem érintett gondoskodására a kisebbségnek, hogy ezen ügyekben egy országgyűlés két háza közt csak két izenet váltathassék, — igénytelen véleményünk az, hogy kívánatos lenne a felsőház előbb-utóbb kikerülhetetlen új szerveztetésével egyidejűleg az izenet-váltásokat is szabályozni, nehogy a történetben is nevezetes számtalan izenet-váltások esete ismétlődhessék: de külön, épen a legfontosabbak közé tartozó azon kérdésnél, mily arányban járuljunk mi a közös ügyekre teendő költségekhez, vagy általában a közös ügyi kérdéseknél — a tárgyalást a bővebb eszmecserét és megfontolást megszorítani, és mintegy rögtönzést idézni elő — megvalljuk nem látjuk üdvösnek, sem szükségesnek.

(Folytatása köv.)

A biztosítók- és biztosító-társulatokról.

Mint hogy nem minden ember olvassa s érti a biztosító társulatok czifra üzlet jelentéseit s mérlegeit; — a hírlapok ebbeli indokolt magyarázataiból, nem különben a börzei tudósításokból, árfolyamokból szükség meggyőződni, mennyire emelkedett vagy süllyedt valamely biztosító társulat, ilyen nyilvános s elfogadott tudósítások után lehet következtetni a társulatok valódi anyagi és erkölcsi biztosítékát.

A „Politikai Ujdonságok” ez évi 25 és 26. számaiban a „Hungaria” és a „Pesti biztosító intézetre”, nem különben a „Pesti Napló” f. é. ápril 25-i számában a triestli „Riunione Adriatica” biztosító társulatok állására nézve olvashatja a figyelmes olvasó, hogy ezeknél nem mind arany a mi fénylik!

Adler Lipót ur e hó 1-ről kelt üzletbiztosítási igen élesen sorakoztatja a hazai biztosító társulatokat, a biztosító társulatok szilárdságának legbiztosabb útjére lépve a börze, hol a szakértő bankárok igen megtudják és megszokták latolni, melyik társulatnak részvényei engedhetni magas árakat, s melyek érdemlik a közbizodalmat, de lassuk a börze nyilatkozatát jul. 1-ről.

„Az első magyar általános biztosító- és a „Pannónia” viszontbiztosító társaságok részvényeit örömet vásárolták, úgy, hogy az első helyen említett társaság egy-egy részvénye 485 frton, az utóbbié 220 frton kelt; ellenben a pesti biztosító-társaság részvényeit több oldalról eladásra kínálták. Az első általános magyar biztosító-társaság részvényeivel való üzlet eléggé jelentékeny volt és ezen értékpapir ismét visszanyeri előbbi közkedvőségét. Ennek oka biztosítási ügy terén közelebb köz-tudomásra jutott eseményekben rejlik, a mit azonfelül a pesti biztosító-társaságnak m. h. 12-én tartott közgyűlése nagy mértékben előmozdított.

Ugyanis néhány, újabb időben életbeléptetett ilyen nemű intézetnek, melyeket az előidézett versenyt illetőleg az első magyar biztosító-társaságra nézve hátrányosnak vélték, most közzétett kimutatásai- és eredményeiből az üzletnek oly csekélyisége, az igazgatásnak oly ziláltsága tűnt ki, miszerint az ezen újabb intézetek-keli verseny az e. m. biztosító-társaságra nézve nem csak nem káros, hanem inkább előnyére válik, mint hogy az utóbb nevezett társaságnak jeles és szilárd szervezetét jobbadán csak most ismerték föl és a közönség

azon meggyőződést merítette, miszerint csak ezen társaság érdemli valóban a közbizalmat, minthogy csak ez rendelkezik tetemes üzletközzel és egyszersmind oly igazgatósággal jeleskedik, melynek egyéb társaság föl-mut tni alig tud. Egyik triesti biztosító-társaságnak köz-zelebbi időben előfordult bukása ufolag meggyőzhette a közönséget, miszerint nem kell könnyelműen vagyondának bizottságot és jövőjének megalapítását bármily társas-ágra bízni, hanem mindenekelőtt kellően fontolóra kell venni azon anyagi és erkölcsi biztosítókat, melyeket valamely társaság nyújtani képes.

A fönnebb esettel fontos körülmények és a folyó érben eddig mutatkozó kedvező üzlet a közönségnek, nemkülönben a tözsdének figyelmét ismét az első magyar biztosító-társaság részvényeire fordította, azon nézet lévén általánosan elfogadva, hogy ezen társaságnak az újabb biztosító intézetek-keli versenyétől teljeséggel nincs mit tartania, sőt a verseny által megedzve és megerősödvé gyarapodni fog.

A pesti biztosító intézet m. hó 12-kén tartott közgyűlésen közzétette az első vagyis 1865. május 17-től ugyanazon évi december utolsó napjáig szóló mérleg, melynek eredménye igen csekélynek tűnik ki.

A biztosítási díjakból befolyt összes bevétel 586,000 frtra rugott, mely összegből csak nagynehezen lehetett részvényenkint 10 fnyi osztalékot kiszakítani.

Ezen intézet, követni akarván az „Hungaria” hasonczélú intézet példáját, mindenképen már főállásának első feléve után akart mérleggel a közönség elé lépni és a részvényeseknek osztalékot fizetni; ez a közzétett mérleg minden egyes pontjából tűnik ki; melyet ékesen irt tudósítás előz meg, mely azonban nem egyéb száraz számhalmaznál, minthogy nem lévén hozzáállékelve egyszersmind a vagyonmérleg, épen semmit sem bizonyít: azon kívül hajlandók vagyunk végtelen kétségbe vonni a 4. sz. alatti pontot, melyben, követni akarván az értékpapirokra nézve leszámítolások eszközölt első magyar biztosító-társaságot a sokat jelentő „leszámitolások” szócška előfordul; ugyanis teljes joggal kérdezhetni: vajjon miféle leszámítolásokat eszközölt az intézet? és minthogy itt leszámítolások valósággal nem történtek, már ezen szócskából is lehet következtetni, hogy ez által a közönségnek tévúra vezetése czéloztatott.

A közgyűlésen fölmerült egyéb jelenségek, melyeket megmagyarázhatlanul az összes napi sajtó mély hallgatással mellőz, oly visszatetsző jellegűek, miszerint azokat a lapokban is csak röviden akartuk érinteni; mindazáltal azt tolemljük, hogy az igazgatóságnak alattomos utakon eszközölt újjavaslata ellen, — melynek következtében az intézetnek érdemteljes alapítója, nemkülönben néhány szakértő férfi általános botrányra az intézettől eltávolított — a közgyűlés határozatából vizsgálat lön elrendelve. Állítólag a részvényeseknek nagy része rendkívüli közgyűlés tartását fogja szorgalmazni azon czélból, miszerint a társaság újraszerveztessék.

Miután a triesti Nuova buko félben van, keserves emlékeket hagyva, piacunkról visszavonulni láttuk a Phönixet, a Lipsceit, az Erdélyi kölcsönös biztosító társulatokat; üzletükkel különösen falu helyeken megszorították a triesti Azienda és Generali; miután a mai Pester Lloydban Lichtenstein és Fűrész urak lemondottak a Hungaria biztosító bank tetső-magyarországi főügynökségéről, ezek jó hírelvé ösze nem fűrvén ezen képvisel, köleltségében áll a sajtónak figyelmeztetni mind ezekre a biztosító közönséget, hogy vagyonuk elemi károk elleni biztosításánál óvatossággal járjanak el, kellően fontolóra vévén azon anyagi és erkölcsi biztosítókat, melyeket valamely biztosító társaság nyújtani képes.

X. X.

TÁRSZÁ.

A temesvári ütközet után egy nap és egy éj.

Elbeszélés.

Plathy Istvánról.

(Folyt. és vége.)

III.

Mig a fentebb leirtak történtek, az alatt a nap is elrejté arcját, az est lassan, mint az éjjeli tolvaj, lelopódzott a regényes völgyekbe, magával hozva az üde léget, mely fáradt tagjainknak, izgatott kedélyünknek oly jól esett! —

Némán mindenki saját gondolatával elfoglalva mentünk az őrház felé, hol egy tisztességes külső fiatal úri ember fogadott német üdvözlő szavakkal; — bevezettünk egy tágas szobába, hol egy hosszú terített asztalon, különféle edényekben bort és pálinkát találtunk. Nem sokáig kínáltattuk magunkat, helyet foglaltunk. — A tábornok mellé a háziur képét viselő ortiszt, ki bennünket elfogadott volt, foglalt helyet. Csakhamar füstölő bornyu-tokánnal telt tálak terhelék az asztalt, miket mi kézzel kézre adogatva, derekasan uritgettünk, nem kevesbé a boros üvegeket is.

Evés közben az ortiszt tábornokunkkal beszédbe ereszkedett, s a többek közt ilyen forma rövid szócsere-t váltottak.

— Ne gondolja ön uram, — mond az ortiszt — hogy én is e vad csordához hasonlítok.

— Mire nézve mondja ön ezt, kérdé a vezér komolyan.

— Csak azért uram, mert e vért szomjazó nép az önök élete ellen tör; . . . igen uram, — szólott komolyan, e dühös állatok ez éjjel önöket meggyilkolni akarják, erre össze is esküvének; kérem tehát önöket, meneküljenek minden áron. . .

E szavakra mindnyájan elborzadtunk; egy katona, ki magasztos hivatásának tiszta öntudatával s bátor lélekkel küzd a csatasíkon, szembe áll ezer nemű halállal, hogy imádott hazája szent jogait megvédjé; — minden esetre csak rémülettel gondolhat ily orgyilkos módoni kivégzésére. —

Az evést és ivást félbeszakított, s önmagunkkal kezdénk számot vetni.

Az ortiszt többet is akart mondani, de a bealévo oláhok, látva, hogy a tábornokkal párbeszédet folytat, kiküldék őt.

Csend lett, odakünn az est gyönyörű, s benn oly rémes, oly borzasztó! az égen millió fényes csillag, itt-ott andalító madárhang a bokorban, bent lelkünk egén fekete felleg, s sziveinkben az önküzdelem lélekrázó zaja. —

A tábornok tenyerébe fekteté fejét, s némán vizsgálta arcunkat. Végre ő szakította meg a rémes csendet:

— Fűk! — mondá, — barátim! — E balsorsotok okozója egyedül én vagyok . . . megbocsássatok, oh! bár én magam vesztém volna el . . . De ha már meg kell halnunk, bár foglyok vagyunk, olcsón s gyáván ne adjuk el életünket, emlékezzék meg e gyáva nép, hogy a magyar, — mint az oroszán, haldoklásában is nemes s vitéz tud lenni. Egy tervem van, meghallgatjátok-e?

Egy szót sem szöltünk, mint a csecsemő, kit azon álomkép, melyet szunnyadásban lát — megijeszt — anyja kebelén, figyelmünkkel úgy függünk szeretett tábornokunk szavain

— Láttatok, folytatá, hogy az oláhok odakünn gúlákba rakták fegyvereiket, ezt ismét megtehetik, ha nyugalomra térnek, — ha tehát innen kivisznek, egy adott jelre megrohanjuk a gúlákat, s részint ledöntjük, részint elfoglaljuk; — e nép gyáva, meglehet, hogy sikerülni fog.

E meglehetős halk hangon előadott terv hallatára öröm szállta meg sziveinket, egymásra néztünk, s mindnyájunk arcán a remény hajnala derengett.

— Dute la dormit — menjetek aludni — mond egy durva hangú oláh, felvetvén beuntunkat édes ábrándunkból.

Egy deszkából összerakott gúnyhó felé vezettek, mely szalmával egészen körül volt rakva, s előtte tűz égett. . . Megfoghatatlannak tűnt fel e szállás előttünk,

LEVELEZÉS.

Ungvár, július 6. A májusi fagy és folytonos szárazság meggyékben is szomorú nyomokat hagyott hátra, nem csak a takarmány-hiány, de az aratás meddősége is aggodalmas; s mind a mellett, hogy termésünk különösen némely helyeken a közepszerűségen is alól áll, az élet ára alig emelkedett. Az országos pangás nálunk is igen érezhető.

Ily viszonyok közt jött Ungvárra *Latabár* ismeretes színtársulata, hogy meggyék műveltebb közönységét küssé felvillanyozza. Elismerést kell szavaznunk az igazgatónak a rend és pontosságért, a személyzetnek az ügyes és többnyire élvezetes előadásokért.

A színtársulat leginkább operettek előadására van szervezve s mint ilyen igen jó tagokkal rendelkezik. Ilyenek:

Mindszenti Cornelia, ki gyönyörű szép tiszta s iskolázott hangjával bár mily közönség előtt is tetszésben részesül.

Hajnal Hermin, ki valamint nagy terjedelmű s a fülnek mindig kedves alt hangjával, úgy szabályos s ügyes játékaival is mindig hatást gyakorol a nézőkre.

Szentgyörgyiné-Kecskés Róza nem csak operettekben, de a szende szerepekben is sikerrel működik. Játéka s különösen plastikája igen meggyerő.

A férfiak közül: *Bokor, Szentgyörgyi, Lászi, Horváth, Prielle* sat. mind jeles tagjai az operetteknek.

A drámában, illetőleg vígjátékban működő tagoknak kevés terük van, de még is kitüntek: *Temesváry, Horváth, Tóth, Lásziné*, a derék *Bercsényi-pár*, kik gyönyörűen beszélnek hazai nyelvünket.

Latabárnak nem rosszul ment Ungvároitt, de jobban is mehetett volna. Nagy teher volt ránézve, hogy a korona ismeretes vendéglőse, *Récei* 10 forintot zsarolt ki esténként a fa-bódéért. — pedig, hogy a színészek ott játszottak, abból neki volt legtöbb jövedelme. De Réceinek már privilegiuma megszarcolni a vendégeket.

Derék lelkes *dalárdánk* e hó 15-én a *Széchenyikertben* „dal- és zene-ünnepélyt“ rendez a leégettek felségelésére. Reméljük, hogy minden tekintetben sikert aratnak.

Szepsi, július 9. 1866.

Ez éjjel 2 órakor Szepsiben már ez idén 4-ik tüzeset riasztotta fel a lakosságot. Szerencse, hogy szélcsend volt, s így csupán 3 ház lett a tűz martaléka a Torna felé vezető út jobbán a fűtezánn, — a vizipuska ott állt, de víz hiánya miatt képtelen nem működtetett, sőt az itt példás oltási gyakorlat sem tűnt ki ez éjjel, mely eset eléggé tanúsítja, hogy ha egy jó rendezett tűzoltó-társulat szervezettnek, — hol egy értelemmel munkálkodni lehetne — megmenthető lett volna a megégett szomszéd. A tűzoltó-társulat által úgy az egyesek, mint a biztosítási társulatok kárának eleje vétehetőnek. — Kivánatos tehát, hogy ezen tervezett célt, mielőbb valaki felkarolva, létre hozza; — az első magyar ált. biztosító társulat ez esetben is érdekelve van.

A 3 előbbi gyújtás nyom nélkül maradt, ez utóbbi tűz esetben egy gyanus egyén elfogatott. Az is rossz szokás e vidéken, hogy a lakosság nem tud a szalma fűdelékekkel felhagyni, mi oly sok veszély okozója. A hatóságok ügyelmébe ajánlatik ezen körülmény is. M.

Ujdonságok.

* *Abaujmege főispánja*, mgos gróf *Péchy Manó* ur hazafiai és felebaráti felhívást intézett Abaujmege s Kassa sz. kir. város közönségéhez a harcban megsebesültek felségelése és ápolása érdekében. — A lelkes

kivált midőn észrevettük, hogy az oláhok is mindannyian fegyverben vannak.

Mi ellen-szegültünk, nem akartunk bemenni, de a nagyobb erőnek engedni kellett, erőszakkal belökdöstelek, s egy hatalmas, erős ajtóval elzárták előlünk a nyilást.

A sors tehát addig üldözött bennünket, s csak azért, hogy küzdteljes életünket egy gunyhóban tűz közepett fejezzük be.

A szalmát meggyújták, s egy pillanat alatt lángok közepett voltunk; de alig vevők észre, hogy a füst már fejük felett gomolyog, hirtelen felugráltunk, s ember-tehetséget túlhaladó erővel rohantuk, s romboltunk szél a tűzfészket, azonban alig értünk a szabadba a vezértől ember megragadja s a malombaviszi, a többieket is mind elfogdosták.

En ki a szétrombolt gunyhó egy oldal eső részén jövék ki, hirtelen a patakba ugrottam, s pár lépés után a túlparton álltam meg. — innen néhány pillanat alatt a begyre indultam sorsomra bizva magamat.

Mig velem ez történt, addig társaimat is egy nem várt esemény kedvezőbb körülmények közé helyezte.

Azon fiatal káplár, kinek én 17 aranyat adtam épen azon időben érkezett a helyszínére, melyben a tábornokot elfogták, ő ezt látva, harsány hangon kiáltá: „*Ne féljenek uraim, itt jönek az uhlanusok!*“

Alberti ezt hallva, arra kérte őket, adnának bennünket az uhlanusok kezébe, mint hadi foglyokat. Az

szavakkal irt felhívást jövő számunk egész terjedelmében közlendi.

* *Báró Lussénsky Pál*, Kassa szab. kir. város országgyűlési képviselője tiszteletére f. hó 10. a Lóderer vendéglő nagy termében lakomát rendeztek a választók, melyen mintegy 250 vendég jelent meg. Ezen érdekes estélyről — minthogy lapunk nagyrésze már ki van szedve — csak a jövő számban referálhatunk körülmenyesen.

* *A kassai tanintézetek* — az akadémia, gymnasium, reál és elemi tanoda — nem kórházzá, mint mult számunkban jelentettük, de raktárak s más katonai célokra fognak felhasználtatni, azonban bizton lehet reményleni, hogy a tanév a kijelölt rendes időnél hamarabb nem fog befejezteni.

* *(Vihar.)* Kassán f. hó 7. este 12 óra tájban oly nagy vihar dühöngött, a minőre élteesebb emberek sem emlékeznek. — Az ajtó- és ablakokat egy perc alatt kiszakította, a nagy torony tetejéről a bádogot is megtépte, — az Urbán-torony fedeléből s a szomszéd épületek tetőiről lehordott cserép-darabok pedig egész halmozban hevertek másnap reggel a piacon. Az eső mintegy másfél óra hosszáig záporként szakadt.

* *A kassai kereskedelmi és iparkamara* saját kebeléből egy küldöttséget menesztett Abaujmege *Nádasd* helységébe, hogy a *Sóvári Soós Sándor* ur által már évek óta üzött selyemtenyészés eredményéről jelentést tegyen. — A küldöttség tagjai a legkedvezőbbben nyilatkoznak *Soós Sándor* földbirtokos ur szakképzettségéről, kitartó buzgalomáról s azon bámulatos sikerről, melyet e téren néhány év alatt kifejtteni tudott. — A jelentést annak idejében közölni fogjuk.

* *A kassai hírgyártók* f. hó 9. azon ujdonsággal lepték meg a közönséget, hogy a Szász király ide utazik a vasuton. Egy király, még ha szerencsétlen és földönfutó is — mindig érdekes egyéniség a kíváncsiak előtt, nem csoda tehát ha roppant néptenger tödült ki a vaspálya udvarba a nagy vendég látására. A vonat, szokott késedelmezés után megérkezvén, a türelmellen várakozók nagy öröme a közönséges halandók kitörnek a ketreczhöz s közöttök egyszerre egy tekintélyes óriás czilinder kalappal borított férfit tűnik ki s itt-ott már hangzott is „*éljen a szász király!*“-féle kiáltás, mig végre kiszű: hogy a nagy ember nem felséges király, csak egy átutazó cs. kir. hivatalnok! — A nagy közönség egy része boszankodott, a másik pedig jót nevetett a csatlódáson.

* *A kassai polgári lövöldében* f. hó 8. tartott czél-lövészet alkalmával legjobb lövést tettek: *Rio József, Scholcz Ignác* és *Schiffbeck Mátyás*.

* *Az eperjesi lövöldében* f. hó 8. ösztöndíj-nyertesek voltak: 1-ső *Kösch Lajos* ötdik, 2-ik *Schmidt Károly* ötdik, és *Kreisel Ödön* negyedik körlovéssel.

* *A „Debatte“-t* arról értesítik, hogy az egykori honvédseregéből nagyszámú törzstiszt együttes fölrátot

oláhok beleegyezni látszottak, mert, mig a katonaság meg nem érkezett sem a tábornokon, sem többi társaimon méltatlanságot nem követtek el.

Ezen idő alatt én a vakító éjben a hegy tetejére jutottam.

Egy óra negyedig siri csend következett be. Egyszerre irtóztató zaj keletkezik, borzasztó jajveszélés, és sikoltás rázta meg a léget. —

Istenem, gondolám, most gyilkolják imádott tábornokomat, s kedves bajtársaimat! —

Azonban isten a sors könyvébe másként jegyző fel ez esemény kimenetelét.

Tudvalévő dolog, hogy B. m. majd nem egy időben menekült velünk, ki lengyel lovassáival szintén *Meru* faluig jutott, kiket körülvizsgáltság végett előre küldött volt. —

Ezen éjjel is épen cirkálódnak küldettek az uhlanusok, kik az én 17 aranyas káplárommal találkozá sorsunk felől tudomást nyertek. Rögtön a helyszínére vezettettek, hol a gonosz oláhokon oly vérengzést vittek véghez, minőt csak ember tenni képes.

A jajkiáltás tehát az oláhok fekete lelkének volt halálhörgése, mindnyájan legyilkoltattak mig tábornokom s barátain egytől-egyig megszabadultak.

Az öröm, melyet a szabadság érzete költött, leirhatatlan lett. A derék uhlanusok B. m. hez a faluba vezet-

küldött O Felségéhez, melyben a trón és birodalom ügye iránti hódolatuk jeleül, a Fejlesztőtől azt kérik, hogy a hadseregben alkalmaztassanak.

* Az ujonczosás Magyarországra nézve, egyelőre és azon föltétel alatt függesztetett föl, hogy a hadilleték önkényes beállítás utján fődöztessek

* *Buddn*, ha igaz — a kincstár nevében nagy magtárakat keresnek, miután a kormány ott telemes liszt és buzamennyiséget készül felhalmozni saját használatra.

Egyveleg.

A cselédek állapota az amerikai egyesült államokban. —

Ez állapotot bizonyos utazó, ki az egyesült államokat 1820 körül látogatta meg, következőleg rajzolja Észak - Amerikában a cselédér igen nagy és a cselédek, mint az egyesült államok minden más polgára, szépen ruházkodnak. Vasárnapokon sokkal többnek látszanak, mint a mik. Különösen a nők gazdagon öltöznek s sokat kénytelenek ruházataikra költeni. Selyem-ruhák s divatos kalapok nem ritkák s ha a szobaleányt járása s kezei el nem árulják, öltözete, tollai s arany fülbevalói bizonyosan meg nem ismertetik.

A cselédek saját táncvigalmakat s estélyeket rendeznek. Utóljára, — így ir utazó, — Bostonban egy hölgyet látogattam meg. Minden pillanatban kocsirojt hallottam; a kocsi a kapu előtt állottak meg; a ház csengetyűje is folyvást hangzott. Kérdezvén szeretetre méltó házi-asszonytól, mi okozza ezen sürgés-forrást, mosolyogva felelt: „Cselédeim látogatásokat fogadnak ez este és én megbocsát, ha ma nem szolgálják önt úgy mint rendesen.“ Ez előttem újság levén, engedelmet kértem, hogy a társaságot megtekinthessem. Fagyalt, bor, kalács stb. volt ott. A nők fényesen voltak öltözve; veres kezeiket puha keztyük rejték. Szembekötődést játsztak, minthogy a ház asszonya a zenét s táncot megengedni nem akarta. Jelenlétem épen nem zavarta a mulatságot; azon cselédek pedig, kik ismertek, frissitőkkel siettek kínálni.

Egy másik nő, szinte ismerőseim egyike, hasonló alkalommal minden ezüstneműjét cselédeknek kölcsönzé, átengedvén lakosztályai használatát is.

Ismét máskor, Philadelphában, bizonyos nővel, ki a déli államokból való volt, ülvén asztalnál, valaki bejött s kimenésre kérte fel az urnót. Nemsokára, kaczagva jött vissza. „*Ön bizonyára ki nem találná, miért szőlított ki szobaleányom. Kiszedte szekrényemből gyémántos fülbevalóimat, nyaklánczom és karpereczimeket és kérdező ha mindazt kész lennék-e neki kölcsönözni a bálra, melybe ma este mennie kell. Ha ön látta volna a karpereczek hatását ezen vakmerő fekete bőrén! — És kegyed oda kölcsönözte azokat nekie? — Nem; de sok hölgy ezt megtette volna.“*

Szerkesztői posta.

— *Fogoly* küldeményét, valamint az *ungvári* és *bártfai* leveleket lapunk bezárásával vettük.

— *Az Eperjesről* beküldött „*Készség*“ című költemény bármikor közölhető — a „*Nyiltér*“ rovatban, két forint beigtatási díjért.

— *Székesfehérvár*. A heti összes kiadás 9 forint, Kassáról az út, ha kedvező alkalom nem akad, 7—8 forintba kerül.

— *Kassáról* egy, két krajczáros bélyeggel ellátott levelet czimzett valaki a szerkesztőséghez, de el nem fogadtuk, mert hat krajczár büntetéssel járt. — A ki írta, intézkedjék, hogy olcsóbban, vagyis ingyen kapjuk meg.

ték társaimat, hol a viszontlátás öröme fűszerezé a nem rég multak gyászos emlékeit.

Én pedig egész éjjel barangoltam a rengetegben, hajnal tájban egy szétszórt házakkal ellátott falu tűnt szemembe, arra tartottam tehát, legalább tájékozást nyerek, gondolám.

Azonban a sors még nem elégette meg csapásait, — alig értem a faluhoz, egy sereg oláh megtámadott, s úgy összeverték, hogy eszméletlenül rogytam le. Midőn pedig látták, hogy életjel nélkül fekszem, lábaimnál fogva vonszoltak be a faluba egy ott tartózkodott osztrák tiszt szállására, ki is nemtelen tettökért megdorgálta a barbarokat, engem pedig véres állapotomból kimosatva, egy szalmaágyra fektetett.

Ne kérdj tovább állapotomról nyájas olvasó, a bujdósó örömet gerjesztő dolgokat nem beszélhet, sőtét emlékeivel csak fájo érzetet gerjesztene nemes szivedben.

Sokat szenvedtem még ezután; az osztrák tisztnél pár napi pihenésem alatt is, csak guny és megvetés tárgyá voltam.

De most itthon vagyok, s kedves családom körében élem napjaimat, — s ha egy pár szentelt percz átregz lelkemen, oly jól esik könyek között merengnem a mult képein! . . .

Isten óvd meg a kedves hazát minden veszedelemtől! —

GAZDASAG és ÜZLET.

Kassai piaczi, július 11-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza koblonként	8	20	7	60
Kétszeres	7	—	—	—
Rozs	5	90	5	60
Tengeri	6	50	6	40
Arpa	4	60	4	40
Zab	3	20	3	—
Kása	10	—	9	40
Borsó	12	40	11	50
Lenese	11	20	10	—
Bab	10	—	9	40
Örlött dara	13	20	12	40
Tatárka	11	—	10	20
Burgonya	4	40	4	—
Aszuszilva	13	40	13	60
Szesz itczenként	22	1/2	21	1/2
Marhahus fontonként	16	—	16	—
Bornyubus	13	—	11	—
Sertéshus	20	—	16	—
Vaj itczenként	48	—	44	—
Zsir	38	—	36	—
Szalonna fontonként	40	—	36	—

Kassa, július 11-én. — Az utóbbi napokban gyakran volt futó esőnk; múlt szombaton este nagy vihar után jól megázott a föld, vasárnap délután jég esett előbb magában, később esővel — csak pár percig tartott. A lég hűvös. — Az életára részben emelkedett. Az aratás eredményéről nem mindenütt kapunk kielégítő tudósításokat.

Pest, a júliusi gyapjúvásár. A visári üzlet, mint ezt a jelen körülmények közt másképp várni nem is lehetett, igen szűk korlátok közt mozgott. A külföldi vevők nagy része, a közlekedés megszakítása miatt elmaradt; azokra nézve pedig, a kik megjelentek, az üzlet nagyon meg volt nehezítve az agio erős ingadozása által, mely a bevásárlást nagyon kockázatosabbá teszi, a vevő soha sem tudja, hogy az ígért és megadott ár a következő percben mennyi értéket fog képviselni s nem lesz-e a kúpiaczkok ársíhoz képest túlságos. Belföldi vevő kevés volt a piacon, mivel a háború folytán a legjelentékenyebb gyári kerületekben, Cseh- és Morvaországban, minden gyári működés meg lett szüntetve. A külföldiek leginkább a finom és egynyiretű posztó és fésűs gyapjút vették. Hibátlan egynyiretű ára 6—12 ftal magasabb, mint tavaly volt, homokos egynyiretű 1—3 ftal drágább, mint tavaly volt, cserző- és középborgyapjú 3—5 ftal olcsóbb mint tavaly. Összes forgalom mintegy 8,000 mázsa, ebből egynyiretű posztó és fésűs 1200 m. téli kétynyiretű 4000 m. bór-, cserző és magyar 2000 m.

Arak; egynyiretű nagyon finom 140—165 forint, finom 125—138 forint, középfinom 105—125 forint, közép 90—102 forint, fésűs finom 110—120 ft., középfinom 100—108 ft., közép 90—98 ft., homokos finom 80—85 ft., középfinom 72—77 ft., silány 69—70 ft., kétynyiretű téli egész finom 112—118 ft., finom hegységi 100—108 ft., kékas 95—112 ft., tiszai jobbfele 100—105 ft., silányabb 90—98 ft., miskolci, hevesi, gyöngyösi 90—96 ft., baranyai silányabb 90—98 ft., békési 88—92 ft., bór- közep 105—110 ft., silány 90—100 ft., cserzőgyapjú finom 82—90 ft., közép 75—80 ft., silány 65—72 ft., raczkás bányási nemesített 85—88 ft., békési magyar 62—65 ft., usztatott 60—63 ft.

Sorshuzás.

Bécs, július 7-én tartott sorshuzás alkalmával következő számok huzattak **14, 84, 11, 25, 89.**
Legközelebbi huzás jul. 16-én.

Bécsi börze július 10-ről.

Bankrészevény	667.—
Hitelintézet részvény	136.—
Londoni	133.—
Ezüst	126.—
Arany	6.33

Hivatalos értesítés.

1892. t. k. sz. 91(1)3

Hirdetés.

Skrabák József gecsei és zsadányi özvesen 15,555 frtra becsült birtokának bírói elárverezésére folyó évi augusztus 28-ra mint első, és folyó évi október 29-re mint második határidő Gecse és Zsadány helységében kizetvén, arra a venni szándékozók meghívattak azzal: hogy az első határidőben a birtok becsárón alól el nem adatik, és hogy a becs és felételek addig is a törvényszék iratárában megtekinthetők.

Abaujmegye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság. Kassán május 28. 1866. 1778/66 sz. 96

Árverési hirdetés.

Kassa sz. kir. város kapitányi hivatala által közhírré tétetik, hogy f. évi júliushó 16-án különféle e kapitányi hivatalnál lévő tárgyak nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Az árverés délelőtt 10 órakor kezdődik. Kassai július 10. 1866.

2202. t. k. sz. 89(2)3

Hirdetmény.

Abaujmegye törvényszéke által ezezzel közhírré tétetik, mikép: Hollay Adolfnak, Pozman Andrásné elleni perében fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összesen 886 ft. — kr. — megbecsült és a Szepesi m. város községben telekkönyvi 112-ik számú ivben foglalt ingatlanaira megteremtendő bírói árverés megrendeltvén, annak foganatosítására, 1866. évi július 27. napja, mint első, és 1866. évi szeptember 14-ik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárón alól elnem fog adatni, s hogy az árverési felételek, valamint a telekkönyv és becs, azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában vagy az árveréssel megbízott Horváth Vincze tszéki bíró urnál megtekinthetők.

Kelt Kassán 1866. évi júliushó 22-én tartott megyei törvényszéki ülésből. —

Márfly Károly, alelnök.

421. t. k. sz. 90(2)3

Árlejtési hirdetés

Kassa sz. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről ezezzel közhírré tétetik, miszerint Toperczer szül. Hirländer Máriának, Toperczer Lajos mint néhai Hirländer Anna hagyatékának végrendeleti végrehajtója s gondnoka ellen 315 ft. törke követelés s járuléka kielégítése tekintetéből bíróságilag lefoglalt, s a kassai 1680. számú tjkönyvben Hirländer Mátyás özvegye szül. Mihalik Anna nevére irt összesen 3600 friokra becsült birtoknak nyilvános árverés útján leendő eladására 1-ső határidőül folyó 1866-ik év Augusztus 6-ika, második határidőül pedig folyó év szeptember 10-ik napjának d. e. 9 órája sz. kir. Kassa város törvényszékének telekkönyvi hivatalában kizetvén, hová a venni szándékozók oly érte-

sitéssel hivatnak meg: hogy azon esetre, ha az árverés alá bocsajtott birtok az első árverésnél becsárón el nem adatnék, a 2-ik árveréskor becsárón alól is elfog adtatni, s hogy addig is az árverési feltételek sz. kir. Kassa város törvényszékének telekkönyvi hivatalában megtekinthetők. —

Kelt Kassán 1866-ik év június 26-án napján tartott városi tszéki mint telekkönyvi hatósági ülésből. —

Magán hirdetések.

442 szám. 95

Hirdetés.

A nagyméltóságú magyar királyi helytartótanácsnak f. é. júliushó 4-én 52,369 szám alatt kelt magas leirata folytán a kassai kereskedelmi és iparkamara területén lévő eszmadia és varga czéhek ezezzel értesítetnek, miszerint az ó-budai ruházati bizottmánytól létezett, s lábbelieknek kiszabott borkészletek, miután a felszólított polgári iparosok eleinte csekély mérvben jelentkeztek a vállalkozásra, — más uton adattak feldolgozás alá, — ily munka tehát a nevezett bizottmánytól többé nem nyerhető.

A kereskedelmi és iparkamarától. Kassán 1866-ik július 9. é.

Moll, elnök.

If. Novelly Antal, tollnok.

Hirdetmény.

Szabad kir. Kassa város vadászati jogainak gyakorlata következő téreken, ugymint: a nevezett város határában Her nád inenső vagyis jobb partján fekvő, valamint Mislóka, Baska, Alsó- és Felső-Tökés, Béla, Hámor, Kavecsán, Szokoly és Sz. István helységek határáiban létező erdő-, berek-, bokor-, szőlő-, mező-, rét- és legelő-területekben, f. 1866. évi júliushó 1-ső napjától 1872-ik évi december 31. napjáig haszonbérbe kiadtván; ezezzel közhírré tétetik, hogy minden a nevezett területekeni vadászat tilos, s e tilalom bármely nemű megszegésének törvény szerinti megfenyítése a haszonbérő társulat ügyvédje által szorgalmaztatni fog.

Kelt Kassán 1866. évi júliushó 4. 94(1)3

A haszonbérők.

Meghívás!

A Nagy-Sárosi malmom részvényesei egy folyó évi július 22-én Eperjesen a városi gyűlés-teremben délután 3 órakor tartandó

rendkívüli közgyűlés

megtartására, személyesen vagy alapszabály szerinti meghatalmazottak által ezezzel kéretnek megjelenni.

Egyedüli tárgy: a malomnak folyó hó 25. történt elégeése következtében történendő rendszabályok megállapítása.

Eperjesen júniushó 26-án 1866.

Benczúr József közgyűlési elnök.

CHEFS-D'OEUVRE DE TOILETTE!

Császári királyi és hercegi udvarok által pártfogolt, szabadalmak és emlékpénzzel kitüntetett.

Dr. BÉRINGUIER L.

KORONA SZESZE.

(A kölni vizek legjava)

Eredeti üvege

1 ft. 25 kr. o. é.

Kitűnő minőségű — nemcsak mint kellemes illat — és mosdóvíz, hanem mint kitűnő segélygyógyszer is, mely az életműszereket élénkíti és erősíti.

BORCHARDT orvos-tudor

NÖVÉNY-SZAPPANA

elismert szer a bőr szépítésére és finomítására, mindennemű bőrtisztatlanság ellen, valamint sikerrel használható mindennemű fordóhöz.

Egy eredeti lepecsételt csomagnak az ára 42 kr.

Dr. BÉRINGUIER

NÖVÉNY HAJFESTŐ-SZERE

(tokban foglalt kefe és csészével együtt 5 ft. o. é.)

Tökéletesen czélszerűnek elismert és ártalmatlannak bizonyult, melylyel haját, szakál és szemöldököt, minden árnyazatu színre festeni lehet.

Dr. LINDES tanár

NÖVÉNY RUDAS HAJ-KENŐCSE.

Növeli a haj fényét és ruganyosságát, egyszersmind a fejtető szilárdítására is alkalmas. Egy eredeti darab ára 50 kr.

Dr. BÉRINGUIER

NÖVÉNY-GYÖK HAJOLAJA

hosszabb használatig tartó üvegekben 1 ftal.

a legalkalmasabb növény-alkatrészekből összeállítva, a haj és szakál épentartására — erősítése és szépítésére, valamint az oly kellemetlen korpa és sömör gátlására.

Dr. SUIN de BOUTEMARD

FOG-PÁSTÁJA

1/2 és 1/3 csomagocskákban 70 és 35 kr.

fog és foghús legolcsóbb, legkényelmesebb és legbiztosabb épentartási — és tisztító szere, egyszersmind kellemes üdéséget kölcsönöz a szájüregeknek.

Balzsamos olajbogyó-szappan.

mint enyhe es egyuttal hatályos napi mosdószere, még a leggyöngédebb bőrű hölgyek és gyermekek számára is legjobban ajánlható. Egy eredeti csomag ára 50 kr.

HARTUNG orvostudor

CHINA HÉJ-OLAJA

mely a legjobb minőségű Chinahéj fűzet — és balzsamos olajok összetételéből áll, s haj fentartására és szépítésére. — Ára 85 kr.

HARTUNG orvostudor

NÖVÉNY-HAJ-KENŐCSE.

mely a hatályos tápláló nedvek és növényi alkatrészeiből áll, a hajnövés élesztésére szolgál. Ára 85 kr.

A fentebbi — kitűnő tulajdonságuknál fogva elismert cikkek, a valódi minőségérti jótállás mellett az alábbi helyen kaphatók:

Kassán: Eschwig és Quirfeld. Eperjesen: Zsembery és Pap S. Ungvárott: Liszkay J. Rozsnyón: Freymann A. Kézsmárkon: Geuersich gyógyszerész. Miskolcon: Böszörményi és Spuller. Nagy-Mihályon: Brenning J. Putnokon: Szepessy gyógyszerész. Iglón: Tirscher G. uraknál.